

זהו מכתב תשובה למכתבה של סעדי טרם, הסטודנטית בת ה-21, שמכתבה, "האם בגין בסדר?" התפרסם בעיתונכם (העולם הזה 2134).

סעדי, הנני תלמידה בת 15 ואילו את סטודנטית בת 21. אומנם הפרש גילים זה יכול להסביר את העובדה שהשקפתי תינו שונות בעניין זה. אך על אף גילי ה"רך" אני חייבת להגיב על התרשמותך. לפי דבריך, את "לא מאמינה שיש שקרים בענייני בריאות". לצערי עלי לציין ש-הצטיירת כתמימה ומרוחקת מהמציאות. לולא נקבת בגילי הייתי משערת שאת תלמידה בכיתה ג' בלבד. הנך תמימה בדעתך על מהימנות אמצעי-התיקשורת. לא שאני באה להילחם נגדם אך זוהי המציאות העצובה. צודקת את בטענתך שמה שאמרו באמצעי-התיקשורת בעניין בריאותי חייב להיות נכון. הדאי שחייב — אך במדינתנו לא כל חבר שחייב להיות — קיים. התעוררי, סעדי, וחשבי גם על ההזדמרות הכובדות והאחרות של אנשי התיקשורת.

(המשך מעמוד 8)
ולהאביר, להרוס ולנתק, לסמרטוט ולפלטט — אפילו שינסה להמית אותו בכל ארבע מיתות בית-דין הוא לא יכול להרדג אותו. את בגין אפשר להחמיץ. את השלום — אסור.

אכרזה שרון, עין-השופט

נרוץ ובגין

בהשקיפו יום אחד על האריות הטורפים את הנוצרים בסירקוס מכסימוס קרא לפתע נרון, העריץ הרומאי: "הביטו בי, הביטו בי לשם שינוי!" האריות והנוצרים התברו ננו בו בפליאה ושמעו אותו מצהיר: "לא יהי עוד אשרות יציאה לנוצרים ולא עוד תעודת-כשרות לאריות!"

אין פלא שחברי האופוזיציה בסינאט הרומאי סברו שהיא נוטל את התרופות הלא-נכונות למכאוביו הנכונים. הוא בריא, בריא בריא! העיד הרופא הממשלתי הרשמי.

למעשה ההבדל בין נרון לבגין אינו כה בסיסי כפי שניתן לשער. שני המדינאים

מכתב השבוע

על פרפרים ופרפריות

מכתב זה נכתב כתגובה למאמרו של אהרון בכר במוסף ידיעות אחרונות, ב-28 ביולי 1978.

אהר"ל הוא עיתונאי. הוא נורא בוהמיין וחבר של שלמה ארצי. לכן הוא לקח על עצמו את תפקיד הילד הרע בעיתונו המכובד. אבל לפעמים זה לא מצליח לו. השבוע, למשל, הוא ניסה שוב לרדת על הבורגנות הגבוהה שלנו, והצליח להראות לנו עד כמה הוא דומה להם.

המאמר היה על הגברת ציפי, שנורא הצחיקה את כל החברה, מפני שטענה שהצבא לא משחית את הבנות, והיא יודעת זאת מנסיונה. המצחיק הוא, כמובן, שנסיונה כ, מיזרון פלוגתי, מוכיח את ההיפך מטענתה.

מרגיזי שאחד שמתיימר להיות מ, "שלנו" כותב מאמר בו וכלו הדתיים להש" תמש כחוכחה לטענותיהם. אבל לא זה המרגיז ביותר. גם לא זה שהכותב לא יודע שמי שיצירה חזקים, תשמש כ, "מיזרון" גם אם תצאנה על דתיותה ולא תתגייס. המרגיז ביותר הוא, שאינו כותב כמשקיף על תופעה חברתית-ישראלית של רכילות מרושעת ואי-כבוד לפרטיותו של אדם, וזאת מתוך עניינות. יודינו הציני מלקק את השפתיים יחד עם השכונות, החברות ובעליהן ועושה מעטמים מגברת ציפי. ולמה? מכיוון ששכבה עם הרבה גברים, דבר שכולם יודעים, אך מנסה להוכיח שזה לא קורה בצבא.

אולי הגיע הזמן לספר לאדון העיתונאי כמה עובדות על העולם הסובב אותו, והן:

א. עברו חלפו הימים היפים בהם נשים היו נישאות כשהן עדיין בבת-ליהן. זה לא קורה יותר.

ב. נשים מתחילות להבין, ברוך השם, שכל שמותר לגבר מותר גם להן. אינני רואה שום סיבה מדוע אשה, שיצירה חזקים, לא תספק אותם כרצונה, מבלי שתהפוך לשחת השכונה / הפלוגה / החברה.

ג. נשים יודעות עוד דבר: הן לא צריכות לומר, "כן!" לכל גבר, גם אם "יצא להן שם". בטוחה אני שגם הגברת ציפי הכניסה למיטתה רק את הגברים שמצאוהן בעיניה, ואם אלה כולם — מהקצינים ועד החייל הפשוט ביותר (תמונה האבחנה בין אלה) — שיערבו לה!

עצוב להיווכח, שגם עיתונאי המייצג קו יותר "ליברלי נאור ופתוח", ניתפס כאחד המייצגים המכוערים ביותר של דרך המחשבה הישראלית, המורכבת ממנטאליות מזרח-אירופית של "צריך לחתן את הבת", ומנטליות מיזרחית של "כבוד המישפחה". משום מה ברור לאי אלה ישראלים, שמה שקורה בבית השכנים הוא עניינם, וביחוד שהמדובר ביחסים אינטימיים שבין גבר לאשה.

המעניין הוא שלרוב, אלה שאינם נוקטים בכלל של "חיה ותן לחיות", בעיקר כשמדובר באינטנסיביות יחסי-המין שמקימת אשה זו או אחרת, הם או אותם גברים שניסו אבל נידחו עלי-ידה, או נשים מתוסכלות ומשועממות, שלא ירשו לעצמן לנהוג לפי רצונותיהן וייצריתן בעיקר מחשש "מה יגידו".

וכמובן, לא דיברנו הפעם על כך ש, "פרפר" הוא כינוי הערצה לגבר, בעוד "פרפרית" הוא כינוי-גנאי לאשה ועל כך, שמשום מה, מעולם לא שמעתי אומד-רים על גבר שהוא היה, "מיזרון פלוגתי".

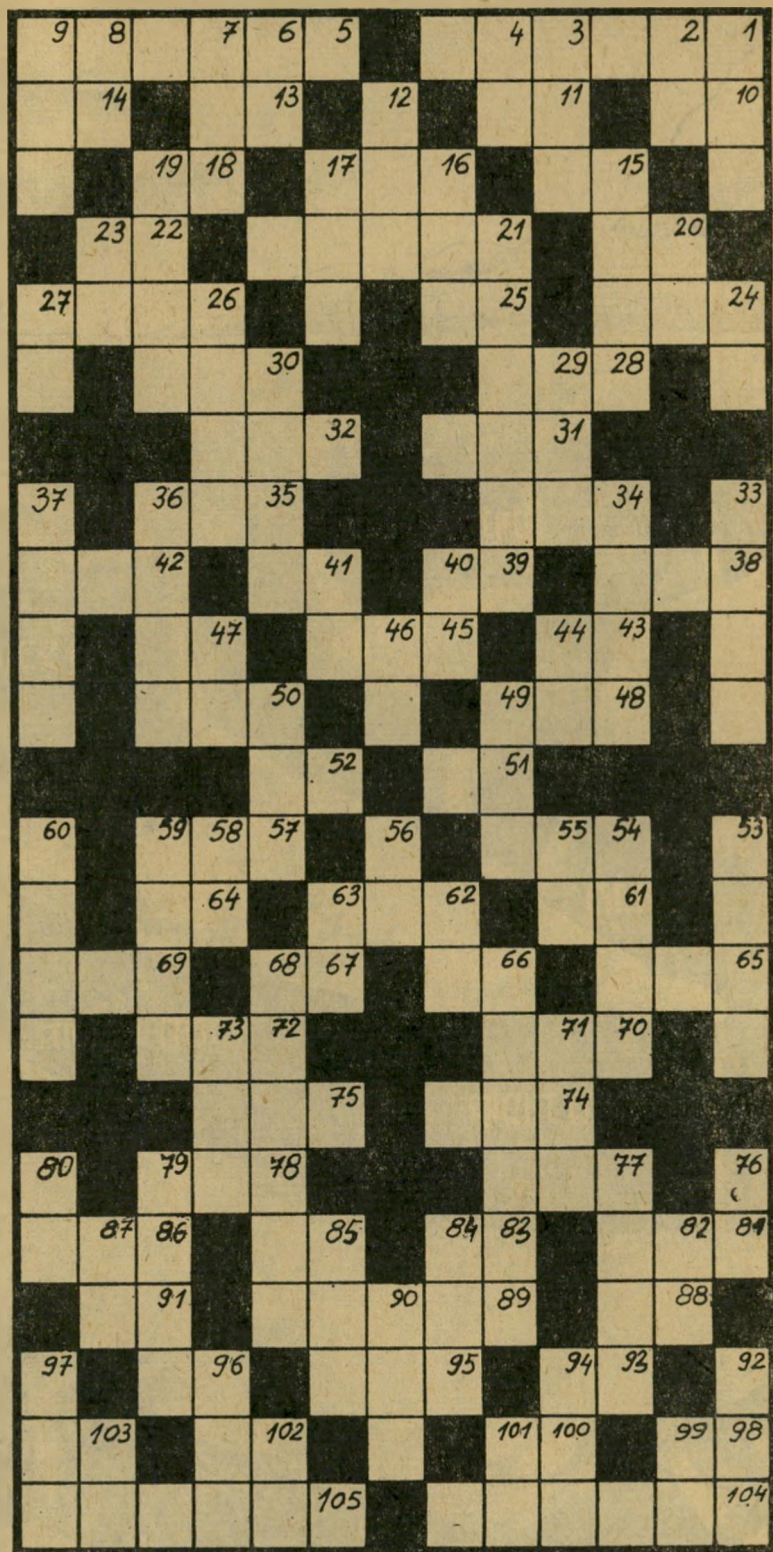
דומני שהגיע הזמן להעמיד את הישראלי המכוער שוב ושוב מול הראי ולהסביר לו, שאיכות חיים פירושה לא רק ירק ברחובות, אשפה בפחים ונהיגה פחות פרועה. איכות חיים היא גם להניח לאנשים לבחור את דרכם, בלא לכפות עליהם את הקונפורמיזם המחניק של חברת, שעדיין לא נפטרה מדפוסי מח"שבה גטואים, שאינם מאפשרים לאהוב או לא לאהוב אדם בגלל איכותו ולא בגלל תדמיתו החברתית.

העמדה זו מול הראי הוא תפקיד העיתונות. עיתונאי המציב עצמו בצד היפה יותר של החברה הישראלית, חייב לבקר את עצמו ולגלות באילו נקודות נגוע הוא במחלות החברתיות שלנו. ואם אינו יכול לכתוב נגדו, עדיף שיכתוב על דברים אחרים, או שלא יכתוב בכלל.

אפתי דינור, ת"א

אתבו להתלבש של פי האופנה האחרונה: נרון — ככתר של עלי דפנה מסביב לראשו הקרח. ובגין — בכיפה המסורתית. שניהם היו קמיקאים גדולים. נרון העדיף להופיע בפורום רחוקים ובגין בכנסת ו-באולפני הטלוויזיה. שניהם שעממו את קהל מאזיניהם עוד דמעות: נרון בשירי האהבה שלו ובגין בזכרונותיו התנכיים בדבר ההבטחה שהבטיח האל-הבלייכאל ל-אברהם יצחק ויעקב. שניהם שלטו בכא-ריומה עצומה: נרון בעזרת פילגשיו ובגין בעזרת משה דיין.

יוסף שריק, תל-אביב

מאונך:

- 1) יורדיים; 2) לא קשה; 3) המחשיע הנוצרי; 4) שחת; 6) בילה את הלילה; 7) מקביל לקנה; 8) דגל; 9) איוושת הגלים; 12) פרק-זמן קצר ביותר; 15) מירצפת; 16) מזל רע; 17) צחות; 19) תמצית; 20) מרגיש; 21) שוביניסט; 23) מן המיפלגות; 24) מזל; 26) טורף לילי; 27) לאן? 29) פסל; 30) שבי; 33) ושפסל; 34) צהר; 36) תיסכול עצמו; 37) מספרי התורה; 40) כינוי; 41) תגיע; 44) מידת שטח; 46) רוח רעה; 47) מכשף; 48) שדה קצור; 50) מקור מים חיים; 53) אסון גדול; 54) מחודשי הי-שנה העיברית; 55) מטבע יפאני; 56) שים עצמך על כיסא! 58) קוף; 59) ארגו; 60) פחד גדול; 62) אחריו הגוף; 63) אבינו; 66) חברי-כנסת (ש"מ); 68) מן היבשות; 71) טס; 73) מן השבטים; 76) גמחר; 77) מטרה; 79) זדהמה; 80) מת-גור; 82) רטוב במיקצת; 84) לבנה; 85) חריץ; 87) צאצא; 90) סופר אמרי-קאי (ש"מ); 92) מיניעל חורפי; 94) מחוטי האריגי; 96) פיומנאי ישראלי (ש"מ); 97) גילה; 99) בוא הלום! 101) חמת-מים; 102) תוסם; 103) בה חורכים את הענבים.

מאוזן:

- 1) תהאראצולה אירופי; 5) מין מרגי-רינה; 10) למענך; 11) חור; 13) בן-אדם; 14) משח; 15) מילת-יבירה; 16) מגופה; 18) מחצית תוף אפריקאי; 20) אציל מיקהאי; 21) כריכה; 22) בתיקח; 24) בואי הלום! 25) להבה; 26) סובייקט; 28) עברו את הגדר; 30) אמיתה; 31) מדע; 32) גהר בעמק; 34) ארטיסט; 35) יהיה; 38) חלק בגוף; 29) הווייה; 41) תבואה; 42) מיקוה-מים גדול; 43) בבקשה; 45) מעמסה; 47) מילת-תנאי; 48) סופר עיברי (ש"מ); 50) רמס; 51) אדמה המצויה בנגב; 52) יהיר; 54) תיעשה יפה; 57) תורים מחבברים בחוטים; 61) מאכל אבותינו במידבר; 62) שכוי; 64) כיוון ש-; 65) כרימירשה; 66) מחודשי-השנה העיברית; 67) סחוב! 69) תפירה; 70) מחסום לפי הלכ; 72) הגלם; 74) הרמטכ"ל הקדם (ש"מ); 75) שיר-לכת צבאי; 77) תגון; 78) פרחוני; 81) ממנה גבראה חורה; 83) תגבה בקלפים; 85) אסקופה; 86) מלחין רומנטי; 88) תס-חלילה (ר"ת); 89) מן השבטים; 91) התפגר; 93) קפל בבגד; 95) מלוטה בר-ראש; 96) נועם; 98) מיכסה הבית; 100) חי לילי; 102) כעס גדול; 103) שביב; 104) מין מאכל; 105) עיר ליד חיפה.